

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 198.

Syvende Session.

58de Møde.

Mandagen den 18de Februar.

(Fortfat.)

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Kampmann og Brøndsted, saalydende:

Anden Pasfus „— og med den Erklæring — paa følgende Grundlag:“
udgaaer, og i Stedet derfor sættes:

„og med den Erklæring, at, uagtet flere Medlemmer antage, at det foreliggende Lovforslag løser denne Opgave paa en mere tilfredsstillende Maade, vil dog formeentlig ogsaa i Folkethinget en Lov kunne ventes antagen paa følgende Grundlag:“
vedtoges eenstemmigt med 68 Stemmer.

2) Forslag af Aagaard, N. P. Hansen, J. A. Hansen, Monrad, Dypersmann og Tscherning, med den vedtagne Forandring, saalydende:

Sagen foreslaaes standset ved følgende:

Beslutning:

I den Overbeviisning, at Regjeringen maa erkende Nødvendigheden af selv at føre Sagen om Fæstes Overgang til Selveiendom til en retfærdig og billig Afgjørelse, og med den Erklæring, at,

uagtet flere Medlemmer antager, at det foreliggende Lovforslag løser denne Opgave paa en mere tilfredsstillende Maade, vil dog formeentlig, ogsaa i Folkethinget en Lov kunne ventes antagen paa følgende Grundlag:

1. Alle lovligen indgaaede Contracter, hvorved Bøndergaarde ere overdragne i Livsfæste eller i Forpagtning paa 50 Aar, opretholdes;

2. I Tilfælde af Fæsteledighed staaer det Godsieieren og Bondens og hans Enkes Efterladte frit for, i Henhold til den bestaaende Lovgivning, selv at komme overeens om Gaardens Overdragelse enten til Livsfæste eller 50 aarig Forpagtning, eller til Arvesfæste med Ret til at sælge og pantsætte, eller til Selveiendom;

3. Kunne de ikke derom enes, ere Bondens Efterladte berettigede til at fordrø Gaarden solgt til fuld Selveiendom ved offentlig Auction, og skal da $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{3}$ af Kjøbesummen indbetales i Statskassen. Af denne vil den være at udbetale til Bondens Efterladte;

4. Den ifølge Pl. 7de Juni 1806 bestaaende Indskrænkning med Hensyn til Brugen af Selveiergaarde bortfalder 20 Aar efter Lovens Udgivelse for alle de Gaarde, som da ere i Selveiendom, og for alle de Gaarde, som senere ere kjøbt til Selveiendom, 20 Aar efterat dette er skeet;